

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/175/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111227777
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2111227777.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci žalobkyne: I. K., nar. X.X.XXXX, bytom A. XXXX/XXX, E. - M., zastúpenej JUDr. Katarínou Bajovou, advokátkou, Hlavná 25, Trnava, proti žalovanému: Farma Fresh Slovakia, s. r. o., so sídlom Sereďská 247/4012, Trnava - Modranka, zastúpenému splnomocnencom: PROSMAN & PAVLOVIČ, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19. októbra 2016, č.k. 19C/178/2011-419, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti žaloby vo zvyšku, v časti nároku na náhradu trov konania strán, ako aj v časti nároku na náhradu trov konania štátu p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobkyni sumu 173,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 173,33 eur od 2.1.2010 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v období od 23.12.2011 do 3.7.2014 (vrátane) v rozsahu 97,10% a na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli od 4.7.2014 (vrátane) v rozsahu 95,06%. O nároku na náhradu trov konania štátu súd rozhodol tak, že štát má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,53% a voči žalovanému v rozsahu 2,47%.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 100 ods. 1 a § 107 ods. 1 a 2, § 451, § 488, § 489, § 671 ods. 1, § 696 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), keď s prihliadnutím k dôvodom zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 19C/178/2011-292 zo dňa 10.11.2014 uznesením odvolacieho súdu č.k. 11Co/137/2015-371 zo dňa 20.1.2016, ktorým bolo vznesenie námietky premlčania žalovaným v odvolacom konaní, sa v ostatnom, čo sa týka priznania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, určenie výšky za užívanie predmetných nehnuteľností, sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom prvoinštančného súdu, preto súd v celom rozsahu ohľadom uvedeného odkázal na odôvodnenie svojho predchádzajúceho rozsudku. V predmetnej veci nebolo sporné, že žalovaný nehnuteľnosti užíval bez uzavretej nájomnej zmluvy, teda bez právneho titulu/dôvodu, vzniklo mu tak bezdôvodné obohatenie (neplatením nájomného, resp. sumy, ktorá s ním korešponduje), ktoré je povinný vydať žalobkyni. Objektívna premlčacia doba začala plynúť, v zmysle vyššie uvedeného, každým jednotlivým dňom počnúc dňom 1.1.2009 a končiac dňom 31.12.2009 a uplynula každým jednotlivým dňom počnúc dňa 1.1.2012 a končiac dňa 31.12.2012. Subjektívna

lehota začala plynúť najneskôr dňom 30.3.2009, kedy mal súd preukázané, že žalobkyni bola doručená Zmluva o nájme poľnohospodárskych nehnuteľností ako návrh na jej uzavretie, predmetom ktorej bol nájom predmetných nehnuteľností, v ktorej ako nájomca bola označená spoločnosť- FARMA FRESH SLOVAKIA, s.r.o. so sídlom Sereďská 247/4012, Trnava, v zastúpení Ing. O. I., teda žalovaný v predmetnom konaní. Pokiaľ teda žalobkyňa v konaní tvrdila, že nemala vedomosť, kto skutočne užíva a v akom rozsahu bez odplaty jej nehnuteľnosti, z uvedeného návrhu zmluvy to bolo jednoznačne zrejmé, žalobkyňa nepoprela, že uvedený návrh zmluvy jej bol doručený, naopak sama túto skutočnosť v konaní tvrdila. Predmetná žaloba bola súdu doručená dňa 23.12.2011, t.j. počas plynutia 3-ročnej objektívnej lehoty, avšak čo sa týka nároku na zaplatenie odplaty za užívanie za obdobie od 1.1.2009 až do 22.12.2009, tieto nároky boli uplatnené po uplynutí dvojročnej subjektívnej premičacej doby, keď táto začala, vzhľadom na vyššie uvedené, plynúť dňa 30.3.2009. Keďže žaloba bola súdu doručená až dňa 23.12.2011, v rámci plynutia dvojročnej premičacej doby boli včas uplatnené nároky na zaplatenie odplaty za užívanie iba za obdobie od 23.12.2009 do 31.12.2009. Preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 173,33 eur ako odplatu za užívanie predmetných pozemkov za obdobie od 23.12.2009 do 31.12.2009, t.j. 9 dní, keď hodnota nájmu za celý pozemok 9.372,51 eur/rok deleno 8 krát 6, t.j. spoluvlastnícky podiel navrhovateľky, t.j. odplata za celý rok predstavuje sumu 7.029,38 eur delene 365 dní krát 9 dní = 173,33 eur, ako odplatu za užívanie (bezdôvodné obohatenie) nehnuteľností - pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území M., obec E., okres E. zapísaných na LV č. XXXX ako parcela č. 465/8 - zastavaná plocha o výmere 5 m², parcela č. 466/10 - zastavaná plocha o výmere 332 m², parcela č. 467/11 - zastavaná plocha o výmere 243 m², parcela č. 470/7 - zastavaná plocha o výmere 191 m², parcela č. 478/55 - zastavaná plocha o výmere 224 m², parcela č. 478/59 - zastavaná plocha o výmere 1106 m², parcela č. 478/60 - zastavaná plocha o výmere 1558 m², parcela č. 478/61 - zastavaná plocha o výmere 331 m². Vo zvyšnej časti - nároku na zaplatenie odplaty za užívanie predmetných nehnuteľností - pozemkov za obdobie od 1.1.2009 do 22.12.2009 súd vzhľadom na vznesenú námietku premičania žalovaným, žalobu v súlade s ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka zamietol a to i v časti uplatneného príslušenstva - úroku z omeškania. Nakoľko v danej veci nebola uzatvorená nájomná zmluva, odplata za užívanie bola splatná každým dňom počnúc 23.12.2009 končiac dňom 31.12.2009, žalovaný sa tak nasledujúci deň, t.j. od 24.12.2009, od 25.12.2009....až 1.1.2010 dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, čím vzniklo žalobkyni v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na úrok z omeškania, ktorý žiadala priznať od 2.1.2010, kedy už bol žalovaný v omeškaní s celou sumou odplaty, preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku. Súd nezohľadnil pri posudzovaní omeškania žalovaného so zaplatením odplaty za užívanie skutočnosť, že žalobkyni posielal časť odplaty za užívanie, keď medzi stranami sporu nebol záväzkový vzťah, žalobkyňa nesúhlasila s výpočtom odplaty za užívanie, preto nebol dôvod, aby prijala sumu, ktorú jej týmto titulom žalovaný zaslal. Vzhľadom na uvedené nemožno mať za to, že žalovaný si týmto spôsobom splnil svoju povinnosť aspoň čiastočne a nedostal sa do omeškania. Napokon žalobkyňa žiadala priznať úrok z omeškania iba zo sumy 6.436,23 eur (suma istiny ponížená o sumu 593,15 eur). Pri určení výšky úroku z omeškania súd vychádzal zo základnej úrokovej sadzby ECB, ktorá ku dňu 2.1.2010 bola 1,00 %. Žalovaný bol v konaní úspešnejší, keď žalobkyňa pôvodne žiadala priznať sumu 11.970 eur, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 173,33 eur, úspech žalovaného bol tak v rozsahu 98,55% a neúspech 1,45%, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,10% (úspech 98,55% mínus neúspech 1,45%) a to za obdobie od podania žaloby do dňa predchádzajúceho čiastočnému späťvzatiu žaloby podaním doručeným súdu dňa 4.7.2014, keď žaloba bola späťvzatá pre správanie žalobkyne, ktorá po vykonaní znaleckého dokazovania zobrala žalobu čiastočne späť (§ 255 ods. 1 CSP), teda žalovanému by patrila náhrada trov konania i zo späťvzatej časti pôvodne uplatneného nároku. Po čiastočnom späťvzati žaloby zostala predmetom konania istina vo výške 7.029,38 eur, preto súd za obdobie od 4.7.2014 priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,06%, keď jeho úspech bol v rozsahu 97,53% a neúspech 2,47% (úspech 97,53% mínus neúspech 2,47% = 95,06%), nakoľko žalobkyni bola priznaná suma vo výške 173,33 eur. Zároveň súd v súlade s citovaným Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP uložil stranám sporu povinnosť zaplatiť náhradu trov, ktoré štátu vznikli v súvislosti so znaleckým dokazovaním a to podľa pomeru ich neúspechu v konaní, keďže dôkaz slúžil na preukázanie výšky odplaty za užívanie, o čom sa strany sporu nevedeli dohodnúť.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok v napadnutej časti zmeniť a jej žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Bola toho názoru, že žalovaný v písomnom odvolaní zo dňa 25.11.2014 opakovane uznal svoj záväzok z bezdôvodného obohatenia vyplývajúci z užívania 1135 m² celkovej plochy v podiele žalobkyne 6/8-ín v sume 1.378 eur, k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX. Dodatočne po podaní

odvolania vzniesol žalovaný námietku premlčania. Bola toho názoru, že pri užívaní nehnuteľností treťou osobou bez právneho dôvodu, ktoré užívanie spočíva v tom, že na pozemkoch stoja stavby vo vlastníctve tretej osoby, je podstatné zistenie, komu patria stavby na pozemkoch. Uviedla, že žalovaný jej neoznámil, že kúpil stavby na pozemkoch, pričom v objekte bývalého areálu poľnohospodárskeho družstva mali sídlo spoločnosť M. s.r.o. a spoločnosť Farma Fresh Slovakia, s.r.o., pričom obe spoločnosti majú rovnakého spoločníka a konateľa, a areál je označovaný ako M.. Žalobkyňa až v roku 2011 preukázateľne zistila, kto je vlastníkom budov - kravínov na jej pozemkoch. Zápisom geometrického plánu predloženého žalovaným k námietke premlčania žalobkyňa zistila, že stavby bez súpisného čísla postavené na jej pozemkoch vlastní žalovaný, a z poznámky na liste vlastníctva zistila, že sa jedná aj o jej pozemky, na ktorých stoja stavby. Geometrický plán bol zapísaný na LV č. XXXX až po dátume 2.5.2011 a až zápisom a označením parciel, na ktorých stoja budovy vo vlastníctve žalovaného, bolo zrejmé, že užíva nehnuteľnosti bez právneho dôvodu vlastník stavby - žalovaný. Pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné vychádzať z preukázanej, skutočnej, nie teda len predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. V danej veci žalovaný spochybňoval rozsah obohatenia, skutočný stav sa zisťoval až dokazovaním, výsluchmi a obhliadkou areálu v prítomnosti znalcov a žalovaného, a to spätne k príslušnému roku. Žalovaný žiadnemu z vlastníkov pozemkov neoznámil, že kúpil areál a do areálu nedovolil vstúpiť vlastníkom pozemkov. Návrh zmluvy na nájom poľnohospodárskej pôdy nebol uzavretý a prijatý žalobkyňou, pretože mala pochybnosti o skutočnom užívaní. Žalobkyňa mala zakázaný vstup do areálu M-O., pričom areál je označený ako M-O., hoci nie všetky nehnuteľnosti v areáli sú užívané spoločnosťou M-O., s.r.o., ale aj žalovaný a Ing. O. I. ako fyzickou osobou. Žalobkyňa teda nemohla zistiť, akú časť jej pozemkov a v akom rozsahu užíva žalovaný.

4. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Uviedol, že z obsahu nájomnej zmluvy žalobkyňa v marci 2009 zistila, že pozemok parc. č. 1909/1 zapísaný na LV č. XXXX (z ktorého boli neskôr odčlenené žalované pozemky zapísané na LV č. XXXX) užíva žalovaný, ktorý jej zaslal vyhotovenie nájomnej zmluvy s jednoznačným a nepochybným obsahom. V tom čase zároveň neexistovala ani spoločnosť M-O., s.r.o. (táto spoločnosť vystupovala pod obchodným menom A., s.r.o.), ktorá mala žalobkyňi údajne zneistiť vo vedomosti, kto je skutočným užívateľom pozemkov. Žalobkyňa v marci 2009 sa musela z týchto dôvodov jednoznačne dozvedieť, kto užíva pozemky na LV č. XXXX. Rovnako aj v tomto konaní (ktoré začalo v roku 2011) bola na strane žalovaného označená len spoločnosť Farma Fresh Slovakia, s.r.o., pričom ani v samotnej žalobe, resp. neskôr v konaní žalobkyňa nevyslovila žiadne pochybnosti ohľadne užívateľa pozemkov.

5. K vyjadreniu žalovaného zaslala písomné stanovisko žalobkyňa, ktorá opätovne poukázala na dôvody obsiahnuté v jej odvolaní.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 19C/178/2011 je vydanie bezdôvodného obohatenia. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobkyňi sumu 173,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 173,33 eur od 2.1.2010 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v období od 23.12.2011 do 3.7.2014 (vrátane) v rozsahu 97,10% a na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli od 4.7.2014 (vrátane) v rozsahu 95,06%. O nároku na náhradu trov konania štátu súd rozhodol tak, že štát má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,53% a voči žalovanému v rozsahu 2,47%.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správneho postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v závislých výrokoch o nároku na náhradu trov konania.

9. Pretože odvolací súd vo veci samej preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou tvrdeného nároku, ktorý vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku a výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil. Odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže dať za pravdu odvolateľke.

10. Súd prvej inštancie vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 10.11.2014, č.k. 19C/178/2011-292, ktorým uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňi sumu 7.029,38 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6.436,23 eur od 2.1.2010 do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku konanie zastavil.

11. Na základe v zákonnej lehote podaného odvolania zo strany žalovaného, Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením zo dňa 20.1.2016 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie náležite skutkový stav, pokiaľ išlo o preukázanie skutočností právne rozhodných pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, keď vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel i k správny skutkový záverom. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že žalovaný bezdôvodne užíval spoluvlastnícky podiel žalobkyne v celom rozsahu, keď nehnuteľnosti, ktorých podielovou spoluvlastníčkou bola žalobkyňa, sa nachádzajú v uzatvorenom areáli s tým, že žalovaný rozhodoval, komu umožní vstup do tohto areálu. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňi nebol umožnený vstup do areálu, čo potvrdil i žalovaný, keď pripustil, že jedenkrát žalobkyňi neumožnil vstup do areálu. Rovnako za správny odvolací súd považoval postup prvoinštančného súdu, ktorý za účelom zistenia výšky bezdôvodného obohatenia vo veci vykonal znalecké dokazovanie. Ďalej odvolací súd poukázal na to, že napriek námietkam žalovanému voči kontrolnému znaleckému posudku v inom konaní prebiehajúcom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 22C/109/2014 žalovaný na základe rovnakého posudku určenú výšku bezdôvodného obohatenia žalobkyňi v celom rozsahu uhradil a následne bolo konanie zastavené. K zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie došlo z dôvodu, že žalovaný v odvolacom konaní uplatnil námietku premlčania nároku žalobkyne, pričom právne posúdenie námietky premlčania uplatnené v odvolacom konaní je skutočnosť, ktorou sa musí prvoinštančný súd zaoberať a vyporiadať, keď nepostačuje, aby na ňu prihliadol iba odvolací súd, a to s prihliadnutím na dodržanie dvojinštančného konania.

12. S prihliadnutím na uvedené sa súd prvej inštancie po zrušení rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie zaoberal uplatnenou námietkou premlčania zo strany žalovaného, ktorú posúdil v zmysle ust. § 100 ods. 1 a § 107 ods. 1 a 2 OZ. Posúdenie námietky premlčania zo strany prvoinštančného súdu je správne, pričom odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Odvolateľka v odvolaní namietla, že v zmysle § 107 ods. 1 OZ subjektívna premlčacia doba začala plynúť, keď sa skutočne dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jej úkor obohatil, teda skutočne preukázateľne zistila skutkové okolnosti, na základe ktorých mohla podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa tvrdila, že až v roku 2011 preukázateľne zistila, kto je vlastníkom budov - kravínov na jej pozemkoch, pričom geometrický plán bol zapísaný na LV č. XXXX až po dátume 2.5.2011 a až týmto zápisom a označením parciel, na ktorých stoja budovy vo vlastníctve žalovaného, bolo zrejmé, že užíva nehnuteľnosti bez právneho dôvodu vlastník stavieb - žalovaný.

14. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že dňom 30.3.2009 bola žalobkyňi doručená návrh zmluvy o nájme poľnohospodárskych nehnuteľností č. FFS/N/2009/14 datovaná dňom 30.3.2009, predmetom ktorej bol prenájom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. M. ako parc. č. 1909/1 s celkovou výmerou 3059,25 m². Predmetná zmluva bola podpísaná žalovaným ako nájomcom a žalobkyňa predmetnú zmluvu nepodpísala. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že týmto dňom začala plynúť subjektívna premlčacia doba, nakoľko z uvedeného návrhu zmluvy žalobkyňa zistila, že predmetné nehnuteľnosti užíva žalovaný a rovnako zistila i rozsah ich užívania.

15. Správne potom súd prvej inštancie vychádzal z toho, že vzhľadom na doručenie žaloby súdu dňa 23.12.2011, t.j. počas plynutia trojročnej objektívnej lehoty, nároky na zaplatenie odplaty za užívanie za obdobie od 1.1.2009 až do 22.12.2009 boli uplatnené po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, keď táto začala plynúť dňa 30.3.2009. Keďže žaloba bola súdu doručená dňa 23.12.2011, v rámci plynutia dvojročnej premlčacej doby boli včas uplatnené nároky na zaplatenie odplaty za užívanie iba za obdobie od 23.12.2009 do 31.12.2009.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia žaloby vo zvyšku z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Za správne považoval odvolací súd i rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania medzi stranami, ako aj vo vzťahu k štátu, pričom svoje rozhodnutie v tejto časti vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil a odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP).

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP, a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Senát krajského súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).